

er os, der ville gennemføre det og det, det skulle I ikke have Æren af. Men naar vi saa se paa, hvorledes det gennemføres, faa vi noget ganske andet at se. Det er for øvrigt trivielt at skulle gentage det, men Forholdet er jo, at vi idelig og idelig maa staa frem og minde om, hvad Venstre tidligere har sagt, det er saaledes, at Socialdemokraterne maa anbefale Venstres gamle Forslag, og saa bliver det alligevel bebrejdet os af Regeringen, at vi holde paa det, som Venstre i sin Tid har krævet. Og i dette Tilfælde, hvor vi kunde ønske Beparelser, og hvor vi foreslaa, at, indtil Beparelser kunne opnaas, skal der holdes paa det nuværende, anmoder den ærede Ordfører sine Meningsfæller om at stemme imod dette og siger: Lad os faa 121,000 Kr. mere til Diplomati, uden at Kommissionen har kunnet sige noget som helst om, at dette Diplomati har mere Betydning i Dag end i 1902 eller 1870. Der er ikke sket noget, der kunde foranledige Forandringen uden dette, at man har faaet en Udenrigsminister, der ser paa den Sag med andre Øjne, end Venstre tidligere har gjort. Og medens man skulde tro, at Ministeren vilde følge det Parti, der ved sin Styrke har bidraget til, at han er bleven Udenrigsminister, bliver det Udenrigsministeren, der faar Partiet til at følge sig bort fra Venstres gamle Veje over til Højres tidligere Standpunkt. Vi forlange ikke Æren for at indføre Beparelse, men naar de Herrer ville have Æren for at have rejst denne Sag, have de ogsaa Skammen for at have svigtet deres gamle Standpunkt her som ved mange tidligere Lejligheder.

Jeg tillader mig at anbefale det af os Socialdemokrater stillede Ændringsforslag, som er i Overensstemmelse med, hvad Venstre gennem Aarene Gang paa Gang har krævet, og som de nu have forladt.

Krabbe: Ærede Medlemmer ville have set, at der er nogle faa Ændringsforslag, som ere stillede af et Mindretal, hvortil jeg hører. Om disse Ændringsforslag vil jeg gøre nogle Bemærkninger. Dels have vi stillet nogle Ændringsforslag og dels have vi undladt at deltage i Ændringsforslag, som ere stillede af det øvrige Udvalg. Det sidste gæl-

der Ændringsforslaget under Nr. 5 til § 5, hvor det øvrige Udvalg med Undtagelse af Socialdemokraterne og os har ment det rigtigst at bibeholde en Ministerresidentpost for Østerrig-Ungarn og Italien. Jeg har derom maattet sige, at jeg ikke bestrider, at det kan være hensigtsmæssigt, men vi have ikke fundet det rigtigst at deltage i Forslag om at oprette mere af diplomatiske Poster, end Regeringen har foreslaaet, og da den ikke har foreslaaet en Ministerresidentpost for Østerrig-Ungarn og Italien, ønske vi ikke at deltage i Forslag om, at en saadan oprettes.

Forslaget under Nr. 6 angaar et Princip, vi kom ind paa i 1870 og gennemførte lykkelig ved en Lov, nemlig det, at for en Embedsmand skal der ikke gives højere Titel, end hans Embede medfører. Denne meget gode Regel vil det foreliggende Lovforslag fravige. Jeg advarede derimod ved første Behandling, og jeg haabede, at jeg skulde have fundet Tilslutning fra Udvalget eller i det mindste af et Flertal i Udvalget. Jeg beklager, at dette ikke har været Tilfældet, men vil her meget anbefale de Medlemmer af det høje Ting, der ligesom jeg maatte have den Anskuelse, at det er et Princip, der er værd at opretholde, at stemme med os for Forslaget under Nr. 6, som gaar ud paa at udtage af Lovforslaget den Bestemmelse, at der kan tillægges en diplomatisk Embedsmand højere Titel end den, hans Embede medfører. Som de Herrer ville se, kommer Forslaget igen paa et senere Punkt.

Ændringsforslag Nr. 40 til § 39 gaar ud paa at udtage en lille Indskudssætning. Sammenhængen med denne er følgende: De Afgifter, som betales for Konsulers Tjenestegerninger, indgaa for de udsendte Konsulers Vedkommende i Statskassen, medens de for de valgte Konsulers Vedkommende tilfalde Konsulen. Nu har den højtærede Minister i Lovforslaget foreslaaet, at der skal kunne gøres Undtagelse ved en administrativ Bestemmelse fra den Regel, at Afgifter, som oppebæres af en udsendt Konsul, skulle tilfalde Statskassen. Dette, tror jeg, er meget urigtigt. Der er ikke meddelt os, hvilke Grundene til en saadan Undtagelse egentlig ere, i hvilket Omfang det er paatænkt, eller for hvilke Handlinger det er Meningen at lade Afgifterne